

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUCIFERS FALD (1834)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207706580784/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Klodens aldrig talte Skarer
Hende forbi han farer,
Intet Maal endnu han seer;
Da faaer Øie han paa Jorden,
Lig et Glimt i Mørket tabt:
Nylig dannet, nylig vorden
Led i Stjernebæltets Orden,
Var af Gud den nylig skabt.

Og den Vældige betræder
Med sit Følge Jordens Rand:
Langs med Havets dybe Leie,
Over Klippers stille Veie
Her han til Ørknens Sand.
Derfra styrer han sin Fod
Gjennem Skovens hvide Sale
Hen mod Paradisets Dale,
Hen hvor Livets Vugge stod.
Her, blandt nylig skabte Minder
Om hans evig tabte Lyst,
Blussende med Rosenkinder,
Nu i Søvnens Arme finder
Eva han ved Adams Bryst.

Og fra Jorden op han hæver
Parret i sin stærke Arm;
Tankefuldt hans Øie svæver
Over Begge — stille hæver
Evas drømmerige Barn.
Og han kysser hendes Mund,
Hvisker varslende til hende:
Lyst skal paa din Læbe brænde,
Sorg til Rest dig levnes kun;
Mange Søner vil du føde,
Slægter spire skal fra dig,
Alles Hjerter dog skal bløde,
Alle, Levende og Døde,
Snart i Mørket tabe sig!

Aandende paa Adams Læber,
Hvisker nidsk han saa igjen:
Syndens Lid ved dig nu klæber,
Flammen som din Uskyld dræber,
Veirer brat din Lykke hen!
Begge paa det gamle Sted,
Vied' nu til Fremtids Kummer,
End i Uskylds faste Slummer